

nam dokazuje posebno, kar počenjajo v Rimu zoper sv. očeta in vendar vlada ne stori ničesar zoper nje. Dobro, saj pride tako na svetlo njih hudoba in mogoče, da odpre to ljudstvu nazadnje oči ter se vzdigne potlej ono za pravice sv. očeta. — Govori se, da se najstarejši sin sedanjega itelijanskega kralja zaroči s sestro ruskega carja. Ako je to resnica, potem se izcimi nova nevarnost za naše cesarstvo. — Italija misli vzvišati colnino na les, ki prihaja iz drugih držav, doslej največ iz Avstrije. To pač ni dobra zaveznica! — V Španiji je bilo zadnje dni toliko dežja, da stojé nekateri kraji pod vodo in je nevarnosti celo za življenje ljudi veliko. — Francoska vlada toži nadškofa Gouthe-Salarda ter mu očita, da je razžalil ministra Constansa in s tem celo vlado. V tem pa je vlada dosegla toliko, da svet obsoja le njo, češ, da se smeši s svojo tožbo. — Na Irskem se še niso zjediniili o moži, ki naj stopi na mesto Parnella. Ta nesloga tepe pač najbolj nedolžno irsko ljudstvo in angleska vlada je lahko je vesela, kajti sedaj ostane lahko vse pri starem t. j. Angležani obdržijo svoja posestva na Irskem, irsko ljudstvo pa jim jih naj obdeluje in pri tem strada! — Na Nemškem je sedaj vse bolj tiho, odkar ni Bismarck več na vrhu in tudi katoliški cerkvi se godi veliko bolje. Se ve, da to liberalcem, bodi pri Nemcih ali pri nas, ni po godu! — Ruska vlada se jako ponša na srečo, katero je imela pri svojem zadnjem posojilu, kajti podpisala se je čez 7krat višja svota, kakor jo je vlada želela. — Ruski car dela neki na to, da se napravi nasproti tripelalijanci nova zveza držav in sicer ruska, francoska, grška, srbska, črnogorska in švedska. Namen tej zvezi pa naj bode edino to, da se ohrani mir. Čuden mir, če strlé vse države v vročji! — Rumunski Kralj karol pojde te dni v Berlin in pravi se, da nese seboj pismo, v katerem pristopi Rumunija k tripelalijanci, se ve, da ne na ljubo Rusom. — Turska vlada je neki privolila Rusom v to, da smejo v svojem času tudi vojake prevažati skozi tursko morje. Kaj tacega ne sme doslej še nobena država. — Grška vlada preži že dolgo na otok Kreta, ki je doslej pod tursko oblastjo, ali doslej se ga ni še mogla polastiti. Kakor se kaže, dela sedaj nove spletke tam in s svojim starim namenom, ali težko, če kaj doseže. — Francoska vlada misli si v Afriki podvreči deželo Tuat ali brez hude vojske ne pride do nje! — Ustaja v Yemenu je končana in so se zadnji ustajniki udali brez pogoja turskim vojakom. — Vlada „združenih držav“ v Ameriki zahoteva od republike Chilenske zadoščenje, ker so njeni vojaki napadli ladijo teh držav ter so mornarje potem še zaprli. No v tem je bila pač le pomota!

Za poduk in kratek čas.

Kako daleč se z nemškutarijo pride.

Igra v štirih dejanjih. Spisal J. Sattler.

Osebe:

Jurij Sveder, kmet. Liza, njegova žena. Čuk, oderuh. Matej Grm, župan. Prvi kmet. Drugi kmet. Več kmetov.

I. Dejanje.

1. Prizor.

(Kmetška hiša. Liza sedi za mizo in šivlje.)

Liza: Moj Bog, kaj bom si začela? Košnja je tu, moških rok pa ni za delo. Koča se mi podira; ves letošnji davek sem še dolžna. Moža so mi vzeli v vojake. Že šest tednov ga ni doma, in Bog ve, kedaj se vrne. Danes mi piše (Vzame list in bere:) „Hvaljen bodi Jezus Kristus! Najmilejša Liza, kaj je pri vas novega? Tebi se dobro godi v koči na blazini, ali jaz se vojujem tu strašno zoper Turke. Grozno sem jih naklestil, da so jo kar vsi popihali. Zdaj gremo na samega turškega cesarja v Kaštokonoplje; tako se imenuje njegovo stolno mesto; potem pa bode konec vojni. Jaz se učim že nemški; zato mi ne pravijo več „bindiše trotel“. Ti pa skrbi za kočo in otroke; kajti če ne boš pridno gospodarila, bom ti zagodel, da boš vedela, kdo sem jaz. Pošlji mi pet goldinarjev, da se malo okrepčam. Tu je grozno vse drago. Bogu te priporočam. Jurij Sveder.“ Denarja torej hoče; ali kje bom ga vzela? Pravi, da se mi dobro godi; v nadlogah pa sem takih, da si pomoči ne morem. Delam in trpim od ranega jutra do pozne noči, in vendar gre gospodarstvo rakovo pot. Čuku bi morala plačati obresti; v hiši pa niti nimam groša. Gospod župnik bi mi radi pomagali, ali sami nimajo. Kaj torej hočem? Prodati konja, kravo? Košnja je pa tu; žetev se bliža, čas najimenitnejši. (Lomi si roke.) K Čuku bi šla; pa kaj — on mi ne da več, ker sem mu še dolžna obresti. Oh, moj Bog! Moj Bog!

2. Prizor.

Prejšnja in Čuk.

Čuk: Gut Morgen!

Liza: Kako se imate, gospod Čuk?

Čuk: Kaj je z mojim denarjem?

Liza: O zlati moj gospod, potrpite, potrpite. Kaj je meni ubožici početi? Moža so mi vzeli; dela pa imam toliko, da ne vem, kje se me glava drži. Davek bi morala plačati. Rajši bi umrla, nego se moram tako mučiti dan na dan. Počakajte, zlati moj gospod Čuk. (Joka se in poljubuje Čuku roko.) Do jeseni počakajte; prodam žito, sadje...

Čuk: S čim pa plačate davek?

Liza: Ali jaz vem? Prodala bom kravo.

Čuk: Torej vam jaz še posodim.

Liza: Naj vam Bog povrne, zlati moj

gospod. Če tudi ste nemškutar, vendar ste dober človek. Ko bi bili vsi nemškutarji takšni, kakor ste vi, blagoslavljal bi jih človek.

Čuk: Ali jaz brez obresti ne dam.

Liza: O jaz vem, vem.

Čuk: Napišite mi torej jedno pobotnico za vse.

Liza: Prav, zlati gospod; Bog vam tudi to povrni.

Čuk: Bova torej v mestu naredila pismo; ali vaš mož mora z nami voliti, kadar bodo v jeseni volitve.

Liza: Jurij bode to rad storil; saj mi piše, da se zdaj v vojaki pridno nemški uči. (Odideta.) (Dalje prih.)

Smešnica 44. „Koliko“, vpraša žena, zroč v zrcalo, moža, „koliko pa veljam dnes pri tebi?“ „Prav toliko“, odvrne ji mož, „prav toliko, kolikor sem še krojaču na dolgu za tvoje oblačilo“.

Razne stvari.

(Obletnica.) V torek je bila druga obletnica posvečenja mil. knezoškofa in je bila vsled tega ob 8. uri velika sv. maša v stolni cerkvi, mil. knezoškof pa so sv. mašo služili v kn. šk. dijaškem semenišči.

(Zveza slovenskih posojilnic) Letošnji redni občni zbor vrši se dne 19. novembra t. l. ob 10. uri popoldne v dvorani Celjske čitalnice. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo nadzornika. 3. Pogovor o skupni denarni zadrugi. 4. Razni nasveti. 5. Volitev novega odbora.

(Družba sv. Mohorja.) Letos dobi lavantinska škofija prva bukve sv. Mohorja in sicer 10. snopič „Življenje Marije in sv. Jožefa“ molitvenik: „Gospod, tebi mi pomagati!“, „Občne zgodovine“ 15. zvezek, „Fizike ali nauka o prirodi“ 2. bukve; „Slov. večernic“ 45. snopič ter „koledar“ za leto 1892. Udov šteje družba letos 51.827.

(Zborovanje) družbe sv. Ciril in Metoda, kakor se nam piše, se je preteklo nedeljo v Trbovljah izyrtno obneslo. Izvrtstni pevci iz Litije na Kranjskem so še slovesnost jako povzdignili.

(Nova čitalnica) V Rogatei se snuje društvo, čegar namen je to, da slov. rodoljube zbira ter jim zabave in pouka priskrbuje. Naj dobi pa že to društvo potlej ime čitalnice ali kako drugo, to je vse eno, da bi le brž tudi oživel.

(Železnica.) Leta 1896 poteče pogodba med državo in francosko družbo gledé na južno železnico, ali kolikor se sodi, država vzame še pred tem časom južno železnico v svojo skrb, najbrž že prihodnje leto.

(„Drobtinice“.) Katoliška družba za Kranjsko izdaja že nekaj let „Drobtinice“, po načinu nekdanjih Slomšekovih, in je izšel jih ravno kar 25. letnik, ki ga je uredil prof. dr. Fr. Lampé. V tem letniku je tudi nekaj podob: romarska cerkev v Trsatu, sv. Alojzij, Marijanišče v Ljubljani in poleg nabožnega in zabavnega dela bere se v „Drobtinicah“ tudi troje podučljivih življenjepisov.

(Dijaška kuhinja) V soboto, dne 30. t. m. ob dveh popoldne volil se bode v „Narodnem domu“ odbor za društvo „Dijaška kuhinja“ v Ptuji na podlagi od c. kr. namestnišče v Gradci že potrjenih pravil. Ob enem se bodo vsprejemali tudi udje temu društvu.

Začasni odbor.

(Premetenost.) V Berolinu, glavnem mestu nemškega cesarstva, se je nek mož na svislih obesil in našli so ga, ko je še dihal, toda nihče si ni upal prerezati vrvi, češ, da sme to le mestni redar. Po-nj so sicer brž poslali, toda se ve, da je prišel že prepozno.

(Načelnik) nove uradnice pri ces. kr. finančni direkciji v Mariboru bode g. S. Goričnik, doslej finančni tajnik v Gradci.

(Zblaznil) je v Gradci čevljar Matija Lamprecht, doma iz Slatine. Zadnji petek so ga na ulici prijeli ter odpeljali v dež. blaznico.

(Tatvina.) V noči 13. oktobra je vlomil v Rušah nekdo v hlev necega tamošnjega posestnika ter je hlapcu odnesel vso obleko in nekaj denarja. Na sumu imajo hlapčevega brata.

(Uboj.) Dne 25. oktobra je v Savinskem pri Majšbergu, Martin Lah, posestnik v Podložah, ubil svojega tasta Štefana Šalamona. Starček je še sv. poslednje olje prejel, ubijalec pa se je sam ovačil c. kr. okrajni sodnji na Ptuji.

(Bolezen.) Stranka, katero služi „D.W.“, ne more preboleti, da ni okrajni zastop v Celji več v rokah nemčurjev. Zato si „D.W.“ izmisli zdaj o tem, zdaj o drugem kraji kaj, da vrže poleno pod noge sedanjemu okr. odboru. V zadnjem listu pa pripoveduje, kako slaba da je cesta proti Vojniku; celo to ve, da je tovarnej vdrl voz desek do osi v cesto. Mi sicer ne znamo, kaka da je tista cesta, pa sodimo, da jo ima še prejšnji okr. odbor na svojem rovaši, če je slaba.

(Iz ječe) so izpustili W. Franzija, krčmarja v Celji, ter gre tožba zoper njega ne na uboj, ampak na težko poškodovanje J. Končana. Tega truplo so, kakor je znano, našli v Savi.

(Duhovniške spremembe.) Prestavljena so oč. gg. kaplani: Janez Munda iz Bizeljskega na Vransko, Janez Sušnik iz Vranskega v Dobovo, Andrej Fišer iz Šoštanj na Bizeljsko in Jožef Kostanjevec iz Dobove v Šoštanj.